

slovensko
ljudsko
gledališče celje

Igra o privlačnosti Magnetni deček je privlačna zgodba

Ne, ne - je zgodba o privlačnosti. To, da je Magnetek vpravljen do besedno, ni pomembno. Saj veste, na odru so resnične stvari zmerom najbolj čudne in čudežne. Nekatere stvari nas privlačijo besno, druge besedno, tretje nebesno. Ampak zakaj nas privlačijo? Kaj je na njih (ali v njih) takšnega, da nas pritegnejo? Čemu jih gledamo predano in pohlepno in božajoče? Kako to da nas v njihovi bližini sčemi v čelu in se nam potijo dlani?

Dokler imamo opravka s preprostimi reči, se odločamo brez zadrege. Na primer ob vprašanju: Je za vas privlačna stavbna analiza ali namizni tenis? Plundra v čevlju ali torta s čokoladnim prelivom?

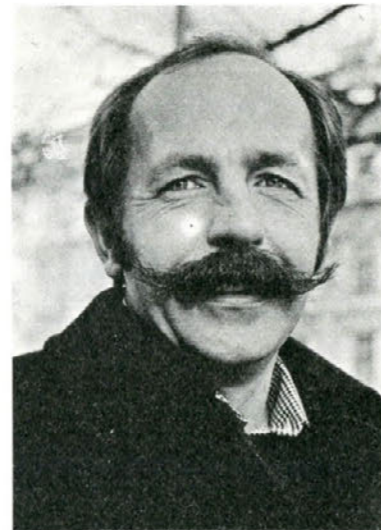
Če pa gre - recimo - za vašega prijatelja ali prijateljico? No, zakaj vas privlači?

Ako bi si zapisoval vaše odgovore, ne verjamem, da bi jih na gosto in drobno stlačene spravil v tale gledališki list.

Lahko vam povem le, čemu je meni drag Magnetek. Ker ni pa ni hotel biti navaden. Ni hotel biti siv in pust in prsten kot novembrska jutra. Hotel je biti poseben. Samosvojest. In tisto, kar je samosvojesto, ima dišečo dušo in zalo zunanjost.

Ampak to zve Magnetek šele na koncu zgodbe. Prej mora premeriti - in doživeti - kot se sika in pritiče vsem junakom - edinstveno pustolovščino. Ste uganili, čemu mi je Magnetek drag?

Ja, seveda, ker mi je podoben. Kako ga gledate vi, ki ste drugačni? Milan Dekleva

Milan Dekleva se je rodil v Ljubljani 1946. leta. Končal je študij svetovne književnosti in literarne teorije. - Pesniške zbirke: Mushi mushi (1971), Dopisovanja (1976), Nagovarjanja (1978). - Zbirka za mladino: Pesmi za lačne sanjave (1981). - Gledališke igre: Sla boheme (1981/82). - Lutkovni igri za otroke: Bimec Ferdinand (1979/80), Sanje o govoreči češnji (1982/83). Milan Dekleva je zaposlen kot novinar pri Dnevniku. Poleg literature se ukvarja z glasbeno, gledališko, književno kritiko in esejistiko.

Milan Dekleva

ZGODBA O MAGNETNEM DEČKU

Režija HELENA ZAJC - Dramaturgija JANEZ ŽMAVC - Scena in kostumi ALOJZ ZORMAN - Lektorstvo METKA ČUK - Glasba URBAN KODER Koreografija LOJZKA ŽERDIN - Luč LAILA BANANI - Korepetitor MIRO PODJED

Netek ZVONE AGREŽ
Albert JOŽE PRISTOV
Bahavi ptič IGOR SANCIN
Tat MATJAŽ ARSENJUK
Policač MIRO PODJED
Tovarišica NADA BOŽIČEVA
Strah DRAGO KASTELIC
Ljubica MILADA KALEZIČEVA

Vodja predstave Sava Subotić - Šepetalka Ernestina Popović - Ton Stanko Jost - Tehnično vodstvo Bogo Les - Frizerska dela Vera Pristov - Krojaška dela pod vodstvom Jožice Hrenove in Adija Založnika - Slikarska dela Adolf Aškerc - Rekviziter Milan Orehov - Odrski mojster Vili Korošec

Premiera v četrtek, 25. nov. 1982 ob 17. uri

Slovensko ljudsko gledališče Celje. Gledališki list, sezona 1982-83, številka 3. Predstavnik upravnik Slavko Pezdir - Urednik Janez Žmavc - Naklada 1000 izvodov. Cena 10 dinarjev.

V gledališkem foyerju
Učenci osnovnih šol Slavka Šlandra in Prve celjske
čete razstavljajo slike iz zgodbe o magnetnem dečku

Edina oseba v igri, ki razume Netka, je deklica Ljubica. Ker pa ga razume, se tudi ne prilepi nanj, ampak se zgodi nekaj nepričakovane: Netek gre za njo, ker ga je ona privlačila. Še več: osrečila ga je. Mateja Šporn, 6. c OŠ I. celjske čete

Netek je deček mojih let. Bil je v stiski, kot smo mi včasih. Hudo je, če si v stiski sam, posebno še, če te nihče ne razume. Resnično je bil Netek srečen šele takrat, ko je srečal deklico, ki ga je razumela. Prav tako bi bila jaz srečna, če bi bila v njegovi koži. Netku je sicer pomagal Albert, vendar je bila ta pomoč le kakor tolažilni napitek, ki mu je pomagal priti do prave sreče: Ljubica Netku pomeni največjo srečo. Simona Jereb, 6. b OŠ I. celjske čete

Osamljenost je, da si sam, pa čeprav si v družbi. Biserka Otorepec, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Osamljenost je težko opisati. Jaz bi rekla, da je osamljenost, če si sam ali pa te kdo ne mara, se noče igrati s tabo... Katja Vidmar, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Osamljenost je pojem, ki te v mislih razočara. Andon Kostadinov, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Netku bi predlagal, naj bo kar se le da prijazen in naj posoja čimveč stvari. Vidko Burnik, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Osamljenost je pojem, ki ga vsak človek čuti drugače. Jaz sem osamljen, kadar mi je dolgčas. Takoj ko najdem neko delo, to mine, to je večkrat blok flavta. Samo Andrejšek, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Jaz bi pomagala Netku tako, da bi vsem prijateljem oziroma prijateljicam povedala, kako je Netek osamljen, pa čeprav je zelo v redu fant. Nato bi postali prijatelji. Mateja Medved, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Osamljenega se počutim takrat, kadar grem na dvorišče in ni nobenega mojega prijatelja, ko se skregam s svojim najboljšim prijateljem. Tomaž Krušec, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Osamljenost je to, da te nihče ne mara in ne posluša, če se z njim pogovarjaš. Metka Berdnik, 5. b OŠ Slavka Šlandra

Netek je bil zelo osamljen deček, saj ga nihče ni maral. Nihče ga ni razumel. Ne mamica, ne tovarišica... Bil je čuden deček, tako so vsi pravili. Nekega dne pa je v parku srečal Alberta s čudežno magnetno močjo. Netek mu je potožil svoje skrbi. Albert je premišljeval in mu dejal: "Dal ti bom magnetno moč. Tako boš lahko pritegnil nase mnogo ljudi, postal boš privlačen za vse." Toda bitja, ki so se potem "lepila" nanj, niso bila ravno privlačna in niso Netka osrečila. Napih-njeni ptič in zopni policač pa tat - le kakšna družba je to!? Zanič! Zato se Netek spet zateče k Albertu, svojemu dobrotniku, in mu potoži, kako ponesrečeno privlači druge. On hoče drugačne družbe, hoče človeka, ki bo razumeval, ki bo dober z njim, ki se ne bo posmehoval, šopiril, važil, dajal nauke. Seveda mu Albert pomaga: pričarana Sanjska roža ima največjo moč. Netek z njo osvoji, čeprav je neroden deček, ključ do osebne sreče. Deklica Ljubica ga edina razume in mislim, da on tudi njo. Simona Martinc, 8. a OŠ I. celjske čete